

Zaak T-334/02

Viomichania Syskevasias Typopoiisis kai Syntirisis Agrotikon Proionton AE

tegen

Commissie van de Europese Gemeenschappen

„EOGFL — Verbetering van voorwaarden inzake verwerking en afzet van
landbouwproducten — Verzoek om intrekking van communautaire financiële
bijstand — Stilzitten van Commissie — Beroep wegens nalaten”

Beschikking van het Gerecht (Derde kamer) van 2 december 2003 II-5123

Samenvatting van de beschikking

1. *Procedure — Beroepstermijnen — Verval van recht — Verschoonbare dwaling — Begrip*

2. *Beroep wegens nalaten — Natuurlijke of rechtspersonen — Nalaten dat vatbaar is voor beroep — Nalaten om procedure wegens niet-nakoming in te leiden — Niet-ontvankelijkheid*
(Art. 226 EG en 232, derde alinea, EG)

1. Met betrekking tot beroepstermijnen is een dwaling verschoonbaar wanneer zij voortvloeit uit een door de betrokken instelling zelf veroorzaakt misverstand en de verzoeker te goeder trouw is en alle zorgvuldigheid aan de dag heeft gelegd die van een marktdeelnemer met normale kennis van zaken mag worden verwacht.

(cf. punt 35)

2. Een door een natuurlijke of rechtspersoon ingesteld beroep wegens nalaten, dat strekt tot vaststelling dat de Commissie, door te verzuimen tegen een lidstaat een procedure wegens niet nakoming in te leiden, in strijd met het Verdrag heeft nagelaten een beslissing te nemen, is niet-ontvankelijk. Natuurlijke of rechtspersonen kunnen zich immers slechts op artikel 232, derde

alinea, EG beroepen om te doen vaststellen dat een instelling in strijd met het Verdrag heeft nagelaten handelingen, andere dan aanbevelingen of adviezen, te verrichten waarvan zij de potentiële adressaten zijn of die hen rechtstreeks en individueel zouden raken. In het kader van de door artikel 226 EG geregelde niet-nakomingsprocedure kan de Commissie evenwel uitsluitend handelingen verrichten die tot de lidstaten zijn gericht. Bovendien volgt uit het stelsel van artikel 226 EG dat noch het met reden omkleed advies, dat slechts een prealabel is voor de eventuele instelling van een beroep wegens niet-nakoming bij het Hof, noch de adiëring van het Hof door de daadwerkelijke instelling van een dergelijk beroep een handeling kan zijn die natuurlijke of rechtspersonen rechtstreeks raakt.

(cf. punt 44)